

Времешни и фасцинантни Лазар Стојановић, који је робијао због бункерисаног филма „Пластични Исус“, доживео је свој заслужени come-back, закономерном коинциденцијом, заступајући Исуса у потпетицама и у мултилатералним сексуалним домашајима. И покушајима, јер ко проба – посрећиће му се.

Мој пријатељ и колега Лазар Стојановић, ако и није остварио Лазареву суботу, остварио је барем Лазарев четвртак гостовањем у емисији Наташе Одаловић на Б92.

Тема је била изложба европске ауторке у Центру за културну деконтаминацију, у тренутку забране Параде поноса и под заштитом небројаних припадника полиције. С обзиром да је и од стране Ватикана ова изложба била забрањена, као што ју је оспорио и наш актуелни Патријарх, брижност државе око обезбеђења „догађаја“ није била на одмет!

Независно од мишљења Лазара Стојановића, човека и аутора који је добрано одлежао свог „Пластичног Исуса“ – изложба код Павићевићеве, која би се могла радно назвати „Пластифицирани Исус“ јесте гест „државне демократичности“, без обзира на одговарајуће обезбеђење. Изложба је естетски дефицитарна, поруком слабашна и концептуално проблематична. Много проблематичнија него наступ три панкерке које у Русији, нажалост, издражавају своју анархистичку казну.

"Пластифицирани" Исус

Пише: Олга Стојановић

петак, 05 октобар 2012 15:29

